

PSALM 119:105-112



105 Nun. Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad. 106 Ik heb gezworen, en zal het bevestigen, dat ik onderhouden zal de rechten Uwer gerechtigheid. 107 Ik ben gans zeer verdrukt, HEERE! maak mij levend naar Uw woord. 108 Laat U toch, o HEERE! welgevallen de vrijwillige offeranden mijns monds, en leer mij Uw rechten. 109 Mijn ziel is geduriglijk in mijn hand; nochtans vergeet ik Uw wet niet. 110 De goddelozen hebben mij een strik gelegd; nochtans ben ik niet afgedwaald van Uw bevelen. 111 Ik heb Uw getuigenissen genomen tot een eeuwige erve, want zij zijn mijns harten vrolijkheid. 112 Ik heb mijn hart geneigd, om Uw inzettingen eeuwiglijk te doen, ten einde toe.

Wij zijn allen wandelaars in de stad van deze wereld, en wij worden vaak geroepen om ons in de duisternis van de stad te begeven; laten wij ons daar nooit in wagen zonder het lichtgevende Woord, om niet onderuit te gaan. Ieder mens behoort het Woord van God persoonlijk, praktisch en steevast te gebruiken, opdat wij Zijn weg zien en alles wat zich daarop bevindt. Wanneer de duisternis valt over alles om mij heen, onthult het Woord van de Heere, als een brandende fakkel, mijn weg. Een van de meest praktische weldaden van de heilige Schrift is leiding bij de handelingen van het dagelijks bestaan; ze is niet gezonden om ons met haar schittering te verbazen, maar om ons te leiden door haar onderricht.

Het is waar dat het hoofd verlichting nodig heeft, maar meer nog dan dat hebben de voeten richting nodig, anders vallen hoofd en voeten samen in een gracht. Gelukkig de mens die zich Gods Woord persoonlijk toe-eigent, en het praktisch gebruikt als zijn vertrooster en raadgever - een lamp voor zijn eigen voeten. Hij verkoos de 'getuigenissen' als zijn lot, zijn deel, zijn vast goed; en wat meer is, hij legde zijn hand erop en maakte dat ervan - hij maakte er zijn bezit en vreugde van. Davids keus is onze keus. Als wij zouden kunnen krijgen wat wij wensen, dan zouden wij wensen dat wij de

geboden van God volkomen houden. De leer kennen, de vreugde van de belofte ervaren, het gebod uitvoeren - dat is een koninkrijk dat groot genoeg is voor mij. Hier hebben wij een erfenis die niet kan verkwijnen en die niet ontvreemd kan worden; ze is eeuwig, en eeuwig de onze, als wij haar zo hebben opgenomen.

Soms moeten wij, als Israël toen het in Kanaän kwam, onze erfenis in bezit nemen door zware strijd, en als dat zo is, is het al onze inspanning en lijden waard; maar de erve moet altijd worden genomen door een besliste keus van het hart en een greep van de wil. Wat God geeft, moeten wij nemen. De vrolijkheid die over hem was gekomen door het Woord van de Heere, had hem bewogen definitief daarvoor te kiezen. Alle delen van de Schrift waren David welgevallig geweest, en waren dat nog, en daarom hield hij eraan vast, en wilde hij er altijd aan vasthouden. Dat wat het hart verheugt wordt onvermijdelijk gekozen en gekoesterd. Niet de kennis van het hoofd, maar de ervaring van het hart baart vreugde.

Velen hebben de neiging om te preken, maar David neigde er meer toe om te piekeren; velen neigen ertoe ceremonieën op te voeren, maar David was ertoe geneigd inzettingen uit te voeren; velen hebben de neiging af en toe te gehoorzamen, maar David placht altijd te gehoorzamen; en, helaas, velen zijn geneigd tot een tijdelijke godsdienst, maar deze godvrezende man had zich voor de eeuwigheid gebonden. Hij wilde de inzettingen van zijn Heere en Koning ten einde toe uitvoeren.

Overweging:

Heere, zend ons eenzelfde hemelse voorkeur van het hart als deze: dan zullen wij laten zien dat Gij ons tot nieuw leven hebt gewekt en ons hebt onderwezen. Schep hiertoe in ons een rein hart, en hernieuw dagelijks een juiste geest in ons, want alleen zo zullen wij een voorkeur in de juiste richting hebben.

